



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาระคุณที่มีและไม่มีรายละเอียดที่นักเรียนหลังแบบการคิด ที่มีต่อการจำและความคงทนในการจำ ในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างจากการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำแนกตามแบบการคิด และชนิดของภาระคุณ

แบบการคิด	ชนิดของภาระคุณ					
	มีรายละเอียดที่หลัง		ไม่มีรายละเอียดที่หลัง		รวม	
	$\bar{X}$ (N)	S.D. (N)	$\bar{X}$ (N)	S.D. (N)	$\bar{X}$ (N)	S.D. (N)
พอล์ ติเคนเนอร์	11.33 (30)	4.581	16.77 (30)	4.454	14.05 (60)	5.251
พอล์ อินติเคนเนอร์	15.30 (30)	3.734	17.20 (30)	3.650	16.25 (60)	3.803
รวม	13.32 (60)	4.055	17.00 (60)	4.601	15.15 (120)	4.697

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยรวมของค่าคะแนนของกลุ่มที่มีแบบการคิดต่อคิด อินติเหนเดนซ์ มีค่า 16.25 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มที่มีแบบการคิด ผลต่อคิด ติเหนเดนซ์ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 14.05 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มที่มีแบบการคิดต่างกันนั้นใกล้เคียงกัน คือ กลุ่มที่มีแบบการคิด ผลต่อคิด ติเหนเดนซ์ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.251 กลุ่มผลต่อคิด อินติเหนเดนซ์ 3.803 ซึ่งมีผลต่างอยู่ 1.448 แสดงว่าการกระจายของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องแบบการคิดนั้นแตกต่างกันเล็กน้อย

สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนของกลุ่มที่เรียนด้วยภารกิจคูณที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลังมีค่า 17.00 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยภารกิจคูณที่มีรายละเอียดพื้นหลัง ซึ่งมีค่า 13.32 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มที่เรียนด้วยภารกิจคูณที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลังไม่แตกต่างกับกลุ่มที่เรียนด้วยภารกิจคูณที่มีรายละเอียดพื้นหลังมากนัก คือ เท่ากับ 4.601 และ 4.055 ตามลำดับ แสดงว่าการกระจายของกลุ่มตัวอย่างในการนำเสนอบนภารกิจทั้ง 2 ชนิด เกือบจะเท่า ๆ กัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มที่มีแบบการคิด ผลต่อคิด ติเหนเดนซ์ และ ผลต่อคิด อินติเหนเดนซ์ ที่เรียนด้วยภารกิจคูณทั้ง 2 ชนิด จะเห็นว่ากลุ่มที่เรียนด้วยภารกิจคูณที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลังจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยภารกิจคูณที่มีรายละเอียดพื้นหลัง ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ภายนอกกลุ่มผลต่อคิด ติเหนเดนซ์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มที่เรียนด้วยภารกิจคูณที่มีรายละเอียดพื้นหลัง และภารกิจคูณที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลังเป็น 4.581 และ 4.454 ตามลำดับ ซึ่งมีผลต่าง .127 และภายนอกกลุ่มผลต่อคิด อินติเหนเดนซ์ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 3.734 และ 3.690 ตามลำดับ ซึ่งมีผลต่าง .044

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบส่องทางของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างจากการจำค่าศักดิ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีแบบการคิดค่างกัน และเรียนจากภาษาการ์ดูนที่ค่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
แบบการคิด	145.200	1	145.200	8.493 *
ภาษาการ์ดูน	403.333	1	403.333	23.592 *
ปฏิสัมพันธ์	93.633	1	93.633	5.477 **
ความคลาดเคลื่อน	1983.133	116	17.096	
รวม	2625.300	119	22.061	

\*  $P < .01$

\*\*  $P < .05$

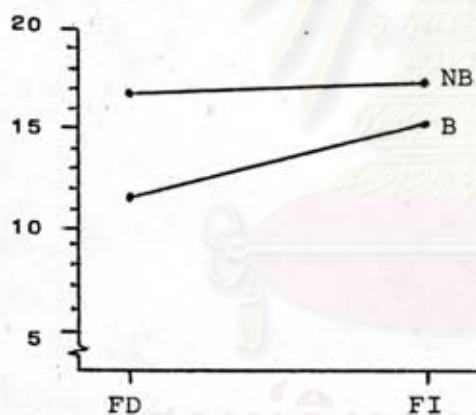
จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีแบบการคิดแตกต่างกัน มีผลต่อการจำค่าศักดิ์ภาษาอังกฤษได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ( $F_1, 116 = 6.86$ ) และความแตกต่างระหว่างภาษาการ์ดูนทั้ง 2 ชนิด มีผลต่อการจำค่าศักดิ์ภาษาอังกฤษได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ( $F_1, 116 = 6.86$ )

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบส่องทาง ปรากฏว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษาการ์ดูนทั้ง 2 ชนิดกับแบบการคิด ที่มีต่อการจำค่าศักดิ์ภาษาอังกฤษ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตั้งนั้นผู้วิจัยจึงหาค่า เอสเม้น (cell means) เพื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ในการจำค่าศักดิ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีแบบการคิดค่างกันต่อภาษาการ์ดูนทั้ง 2 แบบ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยของผลการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำแนกตามแบบการคิดและชนิดของภาษาการคุณ

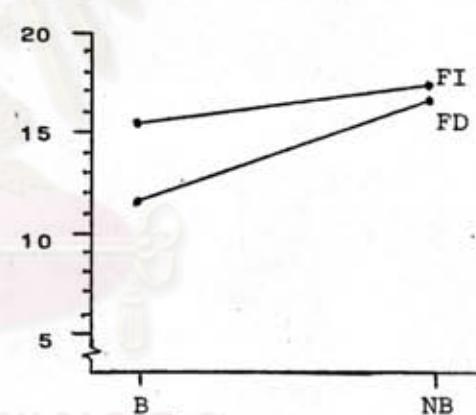
ชนิดของภาษาการคุณ	แบบการคิด		รวม
	ผลค์ ตีเหน เ肯ซ์ (x)	ผลค์ อินดิเหน เ肯ซ์ (x)	
ภาษาการคุณที่มีรายละเอียดพื้นหลัง	11.33	15.30	13.32
ภาษาการคุณที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลัง	16.77	17.20	17.00
รวม	14.05	16.25	

จากตารางที่ 4 สามารถแสดงเป็นกราฟได้ดังนี้



รูปที่ 1 กราฟแสดงปฏิสัมพันธ์ของภาษาการคุณ

ทั้ง 2 ชนิด ที่มีค่าแบบการคิด



รูปที่ 2 กราฟแสดงปฏิสัมพันธ์ของแบบการคิด

ที่มีค่าภาษาการคุณทั้ง 2 ชนิด

#### หมายเหตุ

FD = ผลค์ ตีเหน เคนซ์

FI = ผลค์ อินดิเหน เ肯ซ์

B = ภาษาการคุณที่มีรายละเอียดพื้นหลัง

NB = ภาษาการคุณที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลัง

จากตารางที่ 4 และกราฟรูปที่ 1 และ 2 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มที่มีแบบการคิด ผลต์ อินติเหนเคนซ์สูงกว่ากลุ่ม ผลต์ ติเหนเคนซ์ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายอุ่น กับภาพการคูณที่มีรายละเอียดหนัง (ผลต์ อินติเหนเคนซ์  $\bar{X} = 15.30$ , ผลต์ ติเหนเคนซ์  $\bar{X} = 11.33$ ) กับภาพการคูณที่ไม่มีรายละเอียดหนัง (ผลต์ อินติเหนเ肯ซ์  $\bar{X} = 17.20$ , ผลต์ ติเหนเคนซ์  $\bar{X} = 16.17$ ) ซึ่งนำค่าเฉลี่ยมาแสดงเป็นกราฟเด่นตรง เปรียบเทียบในรูปที่ 1 และ รูปที่ 2 ซึ่งจะเห็นปฏิสัมพันธ์แบบ ออร์ดินัล (Ordinal Interaction) (Cronbach and Snow 1977 :32) ทั้งสองรูป จากรูปที่ 1 แสดงปฏิสัมพันธ์แบบ ออร์ดินัล ของภาพการคูณที่มีและไม่มีรายละเอียดหนังต่อแบบการคิด และรูปที่ 2 แสดงปฏิสัมพันธ์แบบ ออร์ดินัล ของแบบการคิดที่มีต่อภาพการคูณทั้งสองชนิด

## ศูนย์วิทยบรพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแบบการคิด และชนิดของภาษาการคุณ

แบบการคิด	ชนิดของภาษาการคุณ						รวม	
	ไม่มีรายละเอียดพื้นหลัง		มีรายละเอียดพื้นหลัง					
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
	(N)		(N)		(N)			
พิลค์ ตีเหน เคนซ์	4.33	3.139	8.37	3.439	6.85	3.808		
	(30)		(30)		(60)			
พิลค์ อินตีเหน เ肯ซ์	7.27	3.151	10.07	3.269	8.67	3.482		
	(30)		(30)		(60)			
รวม	5.80	3.052	9.72	3.345	7.76	3.746		
	(60)		(60)		(120)			

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มที่มีแบบการคิด พิลค์ อินตีเหน เ肯ซ์ มีค่า 8.67 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มที่มีแบบการคิด พิลค์ ตีเหน เ肯ซ์ ซึ่งมีค่าเท่ากัน 6.85 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มที่มีแบบการคิด ต่างกันนั้นใกล้เคียงกันคือกลุ่มที่มีแบบการคิด พิลค์ ตีเหน เ肯ซ์ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.808 กลุ่มพิลค์ อินตีเหน เ肯ซ์ 3.482 ซึ่งมีผลต่างอยู่ .326

สรุปว่าค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความคงทนในการจำของกลุ่มที่เรียนด้วยภาษาการคุณ ที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลังมีค่า 9.72 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยภาษาการคุณที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลังซึ่งมีค่า 5.80 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าใกล้เคียงกันคือ 3.344 และ 3.052 ตามลำดับ แสดงว่าการกระจายของคะแนนความคงทนในการจำของกลุ่มตัวอย่างในเรื่อง

## ชนิดของภารกิจการศูนในกลําเตี๊ยงกัน

เมื่อพิจารณาค่า เฉลี่ยของคะแนนความคงทนในการจ้างของกลุ่มที่มีแบบการคิด  
ผลต์ ดีเห็นเดนซ์ และ ผลต์ อินดีเห็นเดนซ์ ที่เรียนด้วยภารกิจการศูนทั้ง 2 แบบ จะเห็นว่า  
ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มที่มีแบบการคิดแบบใด ที่เรียนด้วยภารกิจการศูนที่ไม่มีรายละเอียดทึบหลัง  
จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยภารกิจการศูนที่มีรายละเอียดทึบหลัง ส่วน  
ค่าเฉลี่ยของคะแนนภาษาในกลุ่ม ผลต์ ดีเห็นเดนซ์ (กลุ่มที่เรียนด้วยภารกิจการศูนที่มี  
รายละเอียดทึบหลังมีค่า 3.139 และกลุ่มที่เรียนด้วยภารกิจการศูนที่ไม่มีรายละเอียดทึบหลัง  
มีค่า 3.439) และภาษาในกลุ่ม ผลต์ อินดีเห็นเดนซ์ (มีค่า 3.151 และ 3.269 ตามลำดับ)  
มีการกระจายของคะแนนอยู่ในเกณฑ์ใกล้ เกณฑ์ เกณฑ์ เกณฑ์ เกณฑ์ เกณฑ์ เกณฑ์ เกณฑ์ เกณฑ์



ศูนย์วิทยบรพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบส่องทางของคะแนนความคงทนในการจำค่าศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่มีแบบการคิดค่างกันและเรียนจากภาษาการคุณที่ค่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
แบบการคิด	99.008	1	99.008	10.700 *
ภาษาการคุณ	460.208	1	460.208	49.735 *
ปฏิสัมพันธ์	37.408	1	37.408	4.043 **
ความคลาดเคลื่อน	1073.367	116	9.253	
รวม	1669.992	119	14.034	

\*  $P < .01$

\*\*  $P < .05$

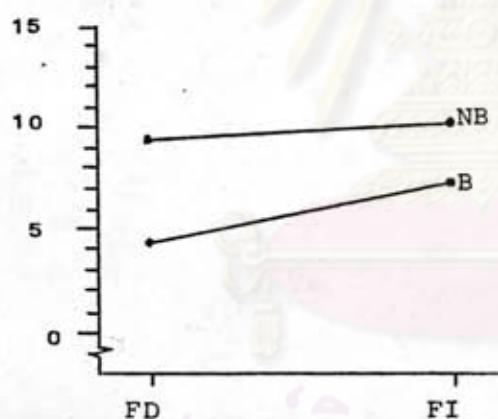
จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีแบบการคิดค่างกัน มีผลต่อความคงทนในการจำค่าศัพท์ภาษาอังกฤษได้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ( $F_1, 116 = 6.86$ ) และความแตกต่างระหว่างภาษาการคุณทั้ง 2 ชนิด มีผลต่อความคงทนในการจำค่าศัพท์ภาษาอังกฤษได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ( $F_1, 116 = 6.86$ )

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบส่องทาง ปรากฏว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษาการคุณทั้ง 2 ชนิด กับแบบการคิดที่มีต่อความคงทนในการจำค่าศัพท์ภาษาอังกฤษและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตั้งนี้นักวิจัยจึงหาค่าเฉลี่ย (cell means) เพื่อเปรียบเทียบ เป็นรายอุ่นในความคงทนในการจำของนักเรียนที่มีแบบการคิดค่างกัน ต่อภาษาการคุณทั้ง 2 แบบ ดังตารางที่ 7

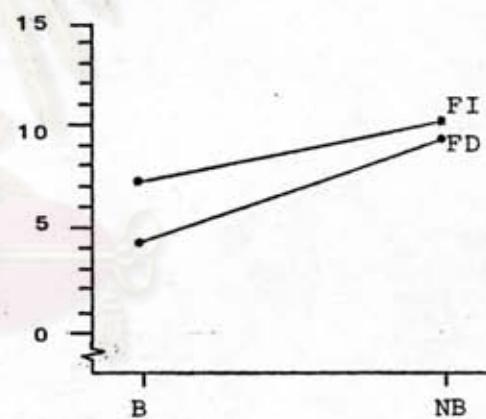
ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำแนกตามแบบการคิด  
และชนิดของภาษาการคุณ

ชนิดของภาษาการคุณ	แบบการคิด			รวม
	ผลค์ ตีเหน เ肯ซ์ (X)	ผลค์ อินตีเหน เ肯ซ์ (X)		
ภาษาการคุณที่มีรายละเอียดพื้นหลัง	4.33	7.27		5.80
ภาษาการคุณที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลัง	9.37	10.07		9.72
รวม	6.85	8.67		

จากตารางที่ 7 สามารถแสดงเป็นกราฟได้ดังนี้



รูปที่ 1 กราฟแสดงปฏิสัมพันธ์ของภาษาการคุณ  
ทั้ง 2 แบบ ที่มีต่อแบบการคิด



รูปที่ 2 กราฟแสดงปฏิสัมพันธ์ของแบบการคิด  
ที่มีต่อภาษาการคุณทั้ง 2 แบบ

#### หมายเหตุ

FD = ผลค์ ตีเหน เคนซ์

FI = ผลค์ อินตีเหน เ肯ซ์

B = ภาษาการคุณที่มีรายละเอียดพื้นหลัง

NB = ภาษาการคุณที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลัง

จากตารางที่ 7 และกราฟรูปที่ 1 และ 2 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มที่มีแบบการคิด ผลค์ อินติเหน เคนธ์ สูงกว่า กลุ่ม ผลค์ ติเหน เคนธ์ เมื่อเปรียบเทียบ เป็นรายคู่กับภาพการสูนที่มีรายละ เอียงคืบหลัง (ผลค์ อินติเหน เ肯ธ์  $\bar{X} = 7.27$  ผลค์ ติเหน เคนธ์  $\bar{X} = 4.33$ ) กับภาพการสูนที่ไม่มี รายละ เอียงคืบหลัง (ผลค์ อินติเหน เคนธ์  $\bar{X} = 10.07$ , ผลค์ ติเหน เคนธ์  $\bar{X} = 9.37$ ) ซึ่งน่าค่า เฉลี่ยนี้มาแสดงเป็นกราฟเด็นครอง เรียนเทียนในรูปที่ 1 และ รูปที่ 2 ซึ่งจะเห็น ปฏิสัมพันธ์แบบออร์ดินัล (Ordinal Interaction) (Cronbach and Snow 1977 : 32) ทั้ง 2 รูป จากรูปที่ 1 แสดงปฏิสัมพันธ์แบบออร์ดินัลของภาพการสูนทั้ง 2 แบบ คือแบบการคิด และรูปที่ 2 แสดงปฏิสัมพันธ์แบบออร์ดินัลของแบบการคิดในกลุ่ม ผลค์ ติเหน เคนธ์ และ ผลค์ อินติเหน เ肯ธ์ คือชนิดของภาพการสูน

ศูนย์วิทยาทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน การจำ และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นรายกลุ่ม จำแนกตามแบบการคิด และชนิดของภาษาการคุณ

ชนิดของภาษาการคุณ	แบบการคิด	
	พิล็อก ศีเหมน เ肯ซ์ (X)	พิล็อก อินติเหมน เคนซ์ (X)
<b>ภาษาการคุณที่มีรายละเอียดหนัก</b>		
การจำ	11.33	15.30
ความคงทนในการจำ	4.33	7.27
คะแนนผลลง	7.00 (61.78%)	8.03 (52.48%)
<b>ภาษาการคุณที่ไม่มีรายละเอียดหนัก</b>		
การจำ	16.77	17.20
ความคงทนในการจำ	9.37	10.27
คะแนนผลลง	7.40 (44.13%)	7.13 (41.45%)

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนของทุกกลุ่มระหว่างว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการจำกับความคงทนในการจำ มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ มีคะแนนผลลงทุกกลุ่ม เมื่อหารากฐานของคะแนนของแต่ละกลุ่มปรากฏว่า กลุ่มพิล็อก อินติเหมน เคนซ์ ที่เรียนด้วยภาษาการคุณที่ไม่มีรายละเอียดหนัก มีอัตราการผลลงของคะแนน้อยที่สุดคือร้อยละ 41.45 รองลงมาคือกลุ่ม พิล็อก ศีเหมน เคนซ์ ที่เรียนด้วยภาษาการคุณที่ไม่มีรายละเอียดหนัก มีอัตราการผลลงของคะแนนร้อยละ 44.13 ต่อมาคือกลุ่ม พิล็อก อินติเหมน เ肯ซ์ ที่เรียนด้วยภาษาการคุณที่มีรายละเอียดหนัก มีอัตราการผลลงของคะแนนร้อยละ 52.48 และกลุ่มที่มีอัตราการผลลงของคะแนนมากที่สุดคือ กลุ่ม พิล็อก ศีเหมน เคนซ์ ที่เรียนด้วยภาษาการคุณที่มีรายละเอียดหนัก มีอัตราการผลลงของคะแนนร้อยละ 61.78